

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: بهرام رحمانی

۰۳ مارچ ۲۰۲۱

نامه سرکشاده

به هیأت دبیران کانون نویسندگان ایران در تبعید و انجمن قلم ایران در تبعید

با دروهای صمیمانه

ما جمعی از اعضای کانون نویسندگان ایران در تبعید و انجمن قلم ایران در تبعید خواهان رسیدگی به مسائلی هستیم که پیرامون یکی از اعضای این دو نهاد، یعنی خانم زیبا کرباسی، مطرح شده است.

تا آن جا که ما پیگیری کردیم و یکی از امضاءکنندگان این نامه (خانم هایده ترابی) نیز خاطرنشان کرده است، نام زیبا کرباسی به عنوان یکی از دبیران انجمن قلم ایران در تبعید در تاریخ ۲۰ اکتوبر ۲۰۲۰ زیر بیانیه کانون نویسندگان و انجمن قلم ایران در تبعید در دفاع از سه تن از اعضای کانون نویسندگان ایران که زندانی شدند، یکبارہ ظاهر شد. پیش از این ما هیچ گزارش و خبر (درونی یا بیرونی) از "انتخاب" (؟) ایشان به عنوان یکی از اعضای هیأت دبیران دریافت نکرده بودیم.

دبیران قدیمی کانون همواره تأکید کرده اند که این دو نهاد اگر چه از نظر حقوقی و اساسنامه ای مستقل از یک دیگرند، اما دارای هدف های مشترکی هستند و همبسته با هم فعالیت های خود را پیش می برند و در امور مهم شور و مشورت می کنند. حال ما می پرسیم که خانم زیبا کرباسی بر پایه کدام موازین اساسنامه انجمن قلم ایران در تبعید به سمت دبیر این انجمن برگزیده شده است؟ و چرا این گزینش به آگاهی همه اعضای انجمن و کانون نرسیده است؟

نکته درخور توجه این است که اعتراض کتبی بهرام رحمانی به شیوه گزینش خانم کرباسی بی تردید به اصل دموکراتیک انتخابات در اساسنامه انجمن قلم بر می گردد. اتهامی از این واهی تر و پوچ تر نمی شود که وی را در رقابت (با زیبا کرباسی یا کس دیگری) برای گرفتن سمت دبیری دانست. زیبا کرباسی در فضای همگانی این عضو را (به دلیل نقد کردن) با تروریست های جمهوری اسلامی مقایسه کرده است. ما این طرز برخورد نامناسب و وقیحانه را به شدت و با جدیت محکوم می کنیم. طرح نقد و پرسش حق همگان است و هیچ کس نباید به این بهانه کنار بمبگذاران و تروریست های رژیم جنایت کار جمهوری اسلامی قرار داده شود.

اما در مورد اظهارات و موضع گیری های زیبا کرباسی در پیوند با دستگیری و محکومیت همکار و دوست نزدیکش مهرداد عارفانی به علت شرکت در عملیات تروریستی جمهوری اسلامی:

همان‌گونه که در فیس‌بوک زیبا کرباسی مستند شده است، او در سال ۲۰۱۸ اظهار داشت که برای اثبات بیگناهی متهم (محکوم فعلی) وکیل گرفته و با کارشناسانی در حال مشورت است. پرسش ما این است که نتیجه پیگیری او در طی این سه سال چه بوده است؟ وکیل یا وکلاء و کارشناسانی که وی با آن‌ها در تماس بوده، چه گفته‌اند؟ چرا زیبا کرباسی پس از سه سال گزارشی از نتایج تلاش‌های خود و یارانش ارائه نمی‌کند؟ آخر مگر چنین پرونده سنگینی در مورد جاسوسان و تروریست‌های رژیم جمهوری اسلامی امر شخصی خانم کرباسی و دوستانش بوده است تا "احساسات شاعرانه" او برای آزادی یک تروریست دستخوش تلاطم و طغیان شود و سپس تحت تأثیر نصایح دوستانش فروکش کند؟ از آن‌جا که ابعاد این مسئله شوخی بردار نیست، از هیأت دبیران هر دو نهاد انتظار می‌رود که در برابر چنین حرکت‌های بحران‌زایی سکوت و انفعال اختیار نکنند.

عضو و دبیر کانون و انجمن نمی‌تواند در انتظار عمومی مانند یک فرد عامی ناآگاه رفتار کند و بعد هیچ مسئولیتی نپذیرد و چنین بنماید که "خطائی" از سر "شاعرانگی" از او سر زده است. ما در این‌جا قصد نداریم به کیفیت شاعری کسی بپردازیم. اما سخت بر این باوریم که عامی‌گری و بی‌مسئولیتی و مظلوم‌نمایی و فرا فکنی شایسته هیچ شاعری (در هر رده ای که هست) نیست، چه برسد که آن شاعر بخواهد نماینده و صدای ما اعضای این دو نهاد باشد. این‌گونه بازی‌ها و رفتارها چه نشانی از "شعر" یا "شاعرانگی" با خود دارد؟ دبیران این دو نهاد، هر که هستند، وظایف بس خطیری بر دوش دارند و باید بتوانند به بهترین شکل از پس این مهم در عرصه افکار عمومی برآیند. مگر جز این است که هر لغزشی از سوی اعضاء و به ویژه از سوی دبیران، کل این دو نهاد و اعضای آن را درگیر خود می‌کند و می‌باید در برابر آن پاسخ‌گو بود؟

خانم زیبا کرباسی قصد خود را برای برپائی "یک دادگاه" برای عضو دیگر، بهرام رحمانی، اعلام کرده است. ما می‌گوئیم: این دو نهاد در مقامی نیستند که بخواهند دادگاهی برای عضوی بر پا کنند. اما ما مجمع عمومی داریم و می‌توانیم بر پایه اساسنامه و اصول وارد بحث و بررسی شویم، تصمیم بگیریم و حرکت کنیم. هدف ما پاسداری از تاریخ و میراث ارزشمند و احترام برانگیز شش دهه مبارزه برای حرمت و آزادی قلم و سخن در رژیم‌های سرکوبگر پهلوی و جمهوری اسلامی است؛ میراثی که این دو نهاد بر آن تکیه دارند. ما براین باوریم که با تعارفات و سرپوش نهادن نمی‌توان به این اهداف دست یافت. حقوقی داریم و مسئولیت و تعهد و وظایفی. نه کمتر و نه بیش‌تر. امید آن می‌رود که هیأت دبیران کانون نویسندگان و انجمن قلم ایران در تبعید با جدیت به موارد مطروحه در این نامه بپردازند و بر پایه منشور و اساسنامه این دو نهاد به بحران کنونی خاتمه دهند.

۲۵ فیبروری ۲۰۲۱

اسامی امضاء کنندگان:

*اسد رخساریان(شاعر)

*انور عباسی(شاعر)

*جلال سبزواری(دکترای زبان و ادبیات فارسی)

*رنا سلیمانی(رمان‌نویس)

*سعید یوسف(از اعضای سابق هیأت دبیران کانون نویسندگان ایران، شاعر، مترجم، منتقد، پژوهشگر)

*مسعود امینی(شاعر)

*نیکو میرزائی(شاعر)

*هائده ترابی(نمایشنامه‌نویس، منتقد و پژوهشگر)

*یوسف عزیزی بنی‌طرف(عضو سابق کانون نویسندگان ایران در داخل کشور و نویسنده و مترجم)

توضیح:

ما متأسفانه ایمیل آدرس همه اعضای کانون و انجمن قلم ایران در تبعید را نداشتیم در نتیجه این لیست باز است تا اعضای این دو نهاد که علاقه‌مند باشند این نامه را امضاء کنند با ایمیل آدرس زیر تماس بگیرند:

niki.mirzaei@hotmail.com